

Балада третя

Володимир Свідзінський

Темними ріками
Ніч тече по долинах,
Прудко біжить по зворах,
Мутно піниться на косогорах.

По зарослім болоті
Клятий іде,
На короткій оброті
Золотого коня веде.

Злякано дуб кордубатий
На нелюдське обличчя
Настовбурчив сухе патиччя,
Як звір підіймає шерсть.
Тяжко чалапає клятий,
Аж погинається персть.

- Ступай, мій коню,
На незайману оболоню.
Три роси обіб'єш,
Три криниці вип'єш,
Здійсниться наша мрія -
Станемо на вогненного змія!

Темними ріками
Ніч тече по ізворах,
Сиво піниться на косогорах.
На синьому полі,
В райдужному колі,
Там-то паші ще й цвіту багатого!
Вітер має патлами клятого.

Раптом на сході
Немов хто косою - черк!
І вдруge - світліше - дзінь!
Золотий кінь
Померк.

Клятий вирячив очі,
Вогнем до скелі та й здимів.
Ой зашуміло ж тоді!
На землі -

Струснувся кожен листок.
На воді -
Павуки в нестямний танок.
Засинілися межі, вівса...
Стала краса.